

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OTP Bank Nyrt

Strona pozwana: Magyar Állam, Magyar Államkincstár

Sentencja

Udzielona wyłącznie instytucjom kredytowym gwarancja przyznana przez państwo węgierskie w § 25 ust. 1 i 2 dekretu rządowego nr 12/2001 z dnia 31 stycznia 2001 r. regulującego kwestię pomocy mającej na celu ułatwienie zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych ma a priori znamiona pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Niemniej jednak do sądu odsyłającego należy przeprowadzenie oceny tego, czy rzeczywiście gwarancja ta ma charakter selektywny, w szczególności poprzez ustalenie tego, czy w efekcie zmiany dekretu z 2001 r., jaka miała zostać dokonana w 2008 r., gwarancja ta mogła zostać przyznana również podmiotom gospodarczym innym niż tylko instytucje kredytowe i, jeśli rzeczywiście miało to miejsce, czy za pomocą tej okoliczności można zakwestionować selektywny charakter tej gwarancji.

Przy założeniu, iż sąd odsyłający uzna tę gwarancję za mającą znamiona pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, należy uznać taką gwarancję za nową pomoc, która na tej podstawie podlega przewidzianemu w art. 108 ust. 3 TFUE obowiązkowi uprzedniego zgłoszenia Komisji Europejskiej. Do sądu odsyłającego należy sprawdzenie tego, czy dane państwo członkowskie wywiązało się z tego obowiązku, i – jeśli sąd ten dojdzie do wniosku, że nie miało to miejsca – uznanie tej pomocy za przyznaną bezprawnie.

Zgodnie z prawem Unii beneficjentom gwarancji państwowej takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, która została przyznana z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE i, co za tym idzie, stanowi pomoc przyznaną bezprawnie, nie przysługuje środek zaskarżenia

(¹) Dz.U. C 85 z 22.3.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 marca 2015 r. – Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-182/14 P) (¹)

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie do rejestracji słownego wspólnotowego znaku towarowego MAGNEXT — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego MAGNET 4 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]

(2015/C 155/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (przedstawiciele: A. Nordemann i M. Maier, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: V. Melgar, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Punkt 4 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej *Mega Brands/OHIM – Diset (MAGNEXT) (T-604/11 i T-292/12, EU: T:2014:56)* zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wuppertal (Niemcy) w dniu 2 lutego 2015 r. – Hartmut Frenzel/Marina Oolderhuske BV

(Sprawa C-39/15)

(2015/C 155/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Wuppertal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hartmut Frenzel

Strona pozwana: Resort Marina Oolderhuske BV

Mocą postanowienia Trybunału z dnia 26 lutego 2015 r. sprawa została wykreślona.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 2 lutego 2015 r. – Minister Finansów przeciwko BRE Ubezpieczenia Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie

(Sprawa C-40/15)

(2015/C 155/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: BRE Ubezpieczenia Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie